

گوشت قرمز منجمد از عوارض گمرکی معاف شد

معافیت برای ۱۴کد تعرفه، بخشی از هزینه واردات گوشت قرمز منجمد را حذف و واردکنندگان را از پرداخت ۱۲در هزار ارزش گمرکی بی‌نیاز می‌کند

فهرست ۱۴کد تعرفه کالاها به سازمان توسعه تجارت و گمرک اعلام‌شد و براین اساس واردات انواع گوشت گوساله، گاو، گوسفند و بز از پرداخت ۱۲در هزار ارزش گمرکی معاف می‌شود و این پس از مکاتبات قبلی درباره کالاهای اساسی اتخاذ‌شده و اجرای آن اکنون با ثبت کدهای اعلام‌شده در سامانه‌های گمرکی و تجاری رسمی دنبال خواهد شد. ■■■

هزینه‌های گمرکی یکی از اجزای قیمت تمام‌شده کالاهای وارداتی است و حذف بخشی از این هزینه، مبلغ پرداختی واردکننده هنگام ورود کالا را کاهش می‌دهد و در این تصمیم، مبنای محاسبه معافیت ارزش گمرکی کالاست و رقم ۱۲در هزار معادل ۲/۱درصد ارزش گمرکی محموله خواهد بود.

برای درک میزان این کاهش، اگر ارزش گمرکی یک محموله گوشت یک میلیارد تومان تعیین‌شود، مبلغ ۱۲در هزار آن برابر با ۱۲میلیون تومان خواهد بود و با اعمال معافیت، این مبلغ از هزینه‌های مربوط به واردات همان محموله حذف می‌شود و میزان صرفه‌جویی برای محموله‌های مختلف نیز با توجه به ارزش گمرکی آنها تغییر خواهد کرد.

این معافیت برای گروه مشخصی از کالاها تعریف شده و کد تعرفه در تعیین مشمولیت نقش اصلی را دارد و به همین دلیل، صرف قرار گرفتن کالا در گروه گوشت قرمز منجمد برای استفاده از معافیت کافی نیست و مشخصات کالای وارداتی باید با یکی از کدهای اعلام‌شده مطابقت داشته باشد.

در فهرست منتشرشده، بخش نخست به گوشت گوساله و قطعات مختلف گوشت گاو و گوساله اختصاص دارد. کد ۰۲۰۲۱۰۹۰ برای گوساله و کدهای ۰۲۰۲۲۰۱۰، ۰۲۰۲۲۰۲۰، ۰۲۰۲۲۰۳۰ و ۰۲۰۲۲۰۹۰ برای گروه دیگری از گوشت‌های دارای استخوان تعیین‌شدند. این طبقه‌بندی، انواع مختلف قطعات گوشت را بر اساس مشخصات کالایی از یکدیگر تفکیک می‌کند.

گروه دیگری از کدهای اعلام‌شده به گوشت‌های بدون استخوان اختصاص دارد و کدهای ۰۲۰۲۳۰۱۰، ۰۲۰۲۳۰۲۰، ۰۲۰۲۳۰۳۰ و ۰۲۰۲۳۰۴۰ این بخش را تشکیل می‌دهند و قطعات مختلف گوشت بدون استخوان را پوشش می‌دهند و فرق بین این کدها به نوع و شکل قطعه وارداتی مربوط است و اظهار کالا در گمرک بر مبنای همین دسته‌بندی انجام می‌شود.

■ جزئیات کدهای مشمول معافیت

در بخش مربوط به گوشت گوسفندی نیز چهار کد تعرفه در فهرست قرار گرفته‌است. کد ۰۲۰۴۳۰۰۰ مربوط به لاشه و شقه بره منجمد است. کد ۰۲۰۴۴۱۰۰ برای لاشه یا شقه، کد ۰۲۰۴۴۲۰۰ برای سایر قطعات با استخوان و کد ۰۲۰۴۴۳۰۰ برای گوشت بی‌استخوان اختصاص دارد. همچنین کد ۰۲۰۴۵۰۰۰ گوشت بز را شامل می‌شود.

با این تقسیم‌بندی، ۱۴کد تعرفه اعلام‌شده مجموعه مشخصی از گوشت‌های قرمز منجمد را پوشش می‌دهند و این موضوع برای واردکنندگان اهمیت دارد زیرا برخورداری از معافیت هنگام ترخیص کالا به ثبت صحیح کد تعرفه و انطباق مشخصات محموله با همان کد وابسته خواهد بود.

معافیت اعمال‌شده مستقیماً بخشی از هزینه واردات را هدف گرفته‌است، بااین حال، قیمت نهایی گوشت در بازار فقط بر اساس هزینه‌های گمرکی تعیین نمی‌شود و قیمت خرید کالا در مبدأ، نرخ ارز، هزینه حمل‌ونقل، بیمه، انبارداری، ترخیص و توزیع نیز در هزینه نهایی اثر دارند، بنابراین حذف ۱۲در هزار ارزش گمرکی به معنای کاهش قطعی و به همان میزان قیمت گوشت برای مصرف‌کننده نخواهد بود.

اثر این تصمیم بر بازار به نحوه محاسبه قیمت تمام‌شده و میزان انتقال کاهش هزینه از مرحله واردات به شبکه توزیع بستگی دارد و هرچه سهم هزینه گمرکی در مجموع هزینه‌های واردات بیشتر باشد، حذف آن اثر بیشتری بر هزینه نهایی محموله خواهد گذاشت و در مقابل، زمانی که سایر هزینه‌ها سهم بالاتری داشته باشند، اثر معافیت در قیمت نهایی محدودتر خواهد بود.

■ کاهش هزینه در مسیر تأمین گوشت

اهمیت این تصمیم از آنجا ناشی می‌شود که گوشت قرمز یکی از کالاهای مصرفی مهم در بازار مواد غذایی است و بخشی از نیاز بازار از طریق واردات تأمین می‌شود و کاهش هزینه‌های ورود کالا، فشار هزینه‌ای واردکننده را کمتر می‌کند و امکان مدیریت قیمت تمام‌شده محموله را افزایش می‌دهد.

از طرف دیگر، مشخص شدن کدهای تعرفه باعث می‌شود دامنه معافیت برای فعالان تجاری روشن باشد و فرایند اظهار و ترخیص کالا با ابهام کمتری انجام شود و واردکننده هنگام ثبت سفارش و اظهار کالا باید که مربوط به محصول را کدهای جداگانه قرار گرفته‌اند و کند تا امکان استفاده از مزیت تعیین‌شده فراهم شود.

این تصمیم همچنین نقضات میان انواع گوشت‌س را در فرایند گمرکی حفظ کرده است، برای نمونه، گوشت دارای استخوان و گوشت بدون استخوان در کدهای جداگانه قرار گرفته‌اند و برای لاشه، شقه و قطعات مختلف نیز کدهای مشخصی تعیین شده است و به همین دلیل، جزئیات کالای وارداتی در استفاده از معافیت اهمیت دارد. در نهایت، معافیت ۱۲در هزار ارزش گمرکی برای ۱۴کد تعرفه، یک جزء معافیت است و افزایش گوشت قرمز منجمد را حذف می‌کند و میزان اثر مالی این اقدام برای هر واردکننده –بر پایه ارزش گمرکی محموله محاسبه می‌شود و اثر آن بر قیمت بازار نیز به مجموعه هزینه‌های واردات و نحوه قیمت‌گذاری در مراحل بعدی وابسته خواهد بود.

آب کشاورزی به یکی از تعیین‌کننده‌ترین عوامل آینده تولید غذا تبدیل‌شده و افزایش بهره‌وری منابع آبی، مسیر اصلی حفظ تولید در سطح اراضی موجود است که توسعه سامانه‌های نوین آبیاری را به یک ضرورت ملی تبدیل می‌کند و برنامه هفتم پیشرفت نیز اجرای این سامانه‌ها را در ۲۵۰هزار هکتار هدف‌گذاری کرده است که ۱۵۰هزار هکتار آن به آبیاری زیرسطحی و حدود ۲۰۰هزار هکتار به سایر روش‌های نوین اختصاص دارد و اخیراً در زنجان نیز از ۱۲۴هزار هکتار اراضی مستعد، حدود ۷۰هزار هکتار تاکنون به این سامانه‌ها مجهز شده است و اکنون تکمیل ۵۴هزار هکتار باقی‌مانده و سنجش میزان واقعی کاهش مصرف آب و افزایش تولید، معیار مهم موفقیت این سیاست خواهد بود. ■■■

مسئله آب در کشاورزی، پیش از آنکه به کمبود منابع مربوط باشد، به چگونگی مصرف و میزان بهره‌وری از آبی که در اختیار تولیدکننده قرار می‌گیرد نیز ارتباط دارد و به همین دلیل تغییر شیوه‌های آبیاری به یکی از محورهای مهم سیاستگذاری کشاورزی تبدیل شده است زیرا ادامه تولید در بسیاری از مناطق کشور به این وابسته است که از هر واحد آب، محصول بیشتری به دست آید و هزینه‌های انتقال و توزیع آب نیز کاهش پیدا کند.

سامانه‌های نوین آبیاری با همین هدف توسعه پیدا کرده‌اند و روش‌هایی مانند آبیاری زیرسطحی، قطره‌ای و بارانی، آب را با مدیریت دقیق‌تری در اختیار گیاه قرار می‌دهند و امکان کنترل زمان و میزان آبیاری را افزایش می‌دهند و در نتیجه کشاورزی می‌تواند متناسب با نیاز محصول، خاک و شرایط اقلیمی، برنامه آبیاری خود را تنظیم کند و منابع آب را با اتلاف کمتری مصرف کند. برنامه هفتم پیشرفت نیز توسعه این فناوری‌ها را در سطح ملی دنبال کرده و اجرای سامانه‌های نوین آبیاری در ۲۵۰هزار هکتار از اراضی کشور را هدف‌گذاری کرده است که از این میزان، ۱۵۰هزار هکتار به روش زیرسطحی و حدود ۲۰۰هزار هکتار به سایر روش‌های نوین اختصاص دارد و قرار است برای تکمیل طرح‌های در دست‌اجرا نیز اعتبار اختصاص پیدا کند.

این هدف‌گذاری آن‌وقت جایگاه واقعی خود را پیدا می‌کند که بدایم توسعه آبیاری زیرکشت نیز برنامه برای کاهش مصرف آب نیست و با موضوعاتی مانند افزایش عملکرد در واحد سطح، حفظ ظرفیت تولید، کاهش هزینه‌های ناشی از انتقال آب و تقویت امنیت غذایی ارتباط پیدا می‌کند و اگر یک هکتار زمین با آب کمتر محصول بیشتری تولید کند، امکان حفظ تولید در شرایط محدودیت منابع آبی افزایش پیدا می‌کند و فشار برای توسعه سطح زیرکشت نیز کاهش می‌یابد.

■ از «هکتار اجراشده» تا «آب صرفه‌جویی‌شده»

در ارزیابی طرح‌های آبیاری نوین، تعداد هکتارهای مجهز شده یک شاخص مهم است، اما به تنهایی برای

واکاوی توسعه سامانه‌های نوین در گزارش «جوان»

کشاورزی با «آبیاری نوین» به کمک صرفه‌جویی آب می‌آید

آبیاری نوین یکی از حلقه‌های زنجیره بهره‌وری آب است و موفقیت آن به ارتباط میان فناوری، الگوی کشت، زیرساخت، تأمین مالی، آموزش و مدیریت منابع بستگی دارد و اگر این اجزا همزمان تقویت شوند، ظرفیت قابل توجهی برای افزایش تولید با منابع محدود آب ایجاد می‌شود

هستند که در کنار آبیاری نوین مطرح‌شده‌اند و این مجموعه نشان می‌دهد افزایش بهره‌وری آب به یک فناوری واحد وابسته نیست و بسته به شرایط هر منطقه، ترکیبی از راهکارهای فنی و مدیریتی مورد نیاز است.

قنات‌نیز در همین مجموعه جای می‌گیرند و در زنجان از مجموع ۳۲۰ رشته‌قنات، حدود ۲۷۰کیلومتر بازسازی و مرمت شده است و تداوم نگهداری از این منابع می‌تواند بخشی از ظرفیت تأمین آب کشاورزی را حفظ کند و در کنار فناوری‌های جدید، امکان استفاده بهتر از منابع موجود را فراهم آورد.

در سطح ملی، اجرای ۲۵۰هزار هکتار سامانه نوین آبیاری نیازمند سازوکاری برای اولویت‌بندی پروژه‌ها است و مناطقی که بیشترین ظرفیت صرفه‌جویی آب، بیشترین سطح تولید و بیشترین امکان افزایش عملکرد دارند، باید سهم مشخصی از منابع حمایتی در یافت کنند و طرح‌هایی که در آنها زیرساخت لازم فراهم شده نیز می‌توانند با تکمیل اعتبار سریع‌تر به مرحله بهره‌رداری برسند.

تأمین مالی کشاورزان نیز بخش دیگری از این مسیر است و هزینه‌های سامانه برای بسیاری از بهره‌برداران رقم قابل توجهی است و اگر سهم آورده کشاورز متناسب با توان اقتصادی او نباشد، سرعت توسعه طرح کاهش پیدا می‌کند و به همین دلیل تسهیلات، حمایت‌های مالی و سازوکارهای تشویقی باید به همراهی طرح‌ها شوند که بهره‌بردار نیز انگیزه اقتصادی روشنی برای تغییر شیوه آبیاری داشته باشد.

در کنار این موارد، بازار محصولات کشاورزی نیز باید در سیاست‌گذاری دیده‌شد و افزایش بهره‌وری برای کشاورز جذابیت بیشتری پیدا می‌کند که افزایش عملکرد به در آمد پایدار تبدیل‌شود و تولیدکننده بتواند محصول خود را با شرایط مناسب به بازار عرضه کند و از ارزش افزوده ناشی از تولید بهره‌برد.

هدف‌گذاری ۳۵۰هزار هکتاری برنامه هفتم از این منظر باید فراتر از یک دستورکار ساده اجرایی دیده‌شود و لازم‌است برای هر پروژه مشخص باشد چه مقدار زمین تجهیز شده است و پس از اجرای سامانه چه میزان آب مصرف خواهد شد و عملکرد محصول چه تغییری کرده است.

این ارتباط برای امنیت غذایی نیز مهم است و کشور برای تأمین بخش مهمی از نیاز غذایی خود به استمرار تولید داخلی وابسته است و سیاست آب کشاورزی باید بین تولید بیشتر و مصرف منطقی منابع تعادل ایجاد کند و این تعادل با انتخاب محصول مناسب، افزایش عملکرد در واحد سطح و استفاده دقیق‌تر از آب شکل می‌گیرد.

از سویی دیگر، صرفه‌جویی در مصرف آب کشاورزی فقط به معنای کاهش برداشت از منابع نیست و باید به کاهش فشار بر منابع زیرزمینی نیز منجر شود و در مناطقی که افت سطح آبخوان‌ها به یکی از مسائل مهم تبدیل شده است، هر برنامه‌ای برای افزایش بهره‌وری آب باید با مدیریت برداشت و کنترل مصرف همراه باشد و گرنه کاهش مصرف در یک بخش ممکن است تکمیل طرح‌های نیامده تمام، بخشی از ظرفیت موجود نیاز دارد و استان‌هایی مانند زنجان نیز می‌توانند با

تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام، بخشی از ظرفیت موجود را فعال کنند. ■ **آبیاری نوین در کنار الگوی کشت** صرفه‌جویی آب در مزرعه طبعاً وقتی پایدار می‌شود که روش آبیاری با نوع محصول و ظرفیت منابع آب منطقه هماهنگ باشد و اگر فناوری جدید در زمینی اجرا شود که الگوی کشت آن با توان آبی منطقه سازگار نیست، کاهش مصرف ناشی از روش آبیاری ممکن است با افزایش سطح زیر کشت یا انتخاب محصولات پر مصرف همراه شود و به همین دلیل توسعه سامانه‌های نوین باید همراه با سیاست اصلاح الگوی کشت دنبال شود.

کاهش مصرف ناشی از روش آبیاری ممکن است با انتقال آب با لوله، کاهش انهار و کانال‌ها، طرح‌های کوچک تأمین آب، سدهای خاکی، بندهای انحرافی و طرح‌های زهکشی نیز بخشی از مجموعه اقداماتی

دهد و بازارهای جدیدی برای آن ایجاد کند و اگر این فرایند در کنار استانداردسازی و بسته‌بندی مناسب قرار گیرد، امکان حضور در بازارهای صادراتی نیز افزایش پیدا می‌کند. این موضوع در استان‌هایی مانند خراسان شمالی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند زیرا طبق اعلام مسئولان، این استان در برخی محصولات کشاورزی جایگاه‌های بالایی در کشور دارد و در حوزه دامداری و تولیدات دیم نیز ظرفیت مناسبی در اختیار دارد و تبدیل این ظرفیت به محصول فراوری‌شده، ارزش اقتصادی بیشتری –برای تولیدکننده ایجاد می‌کند. در خراسان شمالی ۳۶ پروژه کشاورزی با اعتبار ۷هزار و ۳۷۰میلیارد ریال به بهره‌رداری رسیده که برای ۷۰۱ نفر اشتغال مستقیم ایجاد کرده و ۴هزار و ۳۳۳ خانوار از مزایای آنها بهره‌مند شده‌اند و این آمار نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری کشاورزی در صورت اتصال به فعالیت‌های تولیدی و خدماتی، آثار خود را در سطح منطقه‌نیز گسترش می‌دهد.

افزایش ۹میلیون تنی تولیدات کشاورزی نیز بخش دیگری از آمار اعلام‌شده است و این افزایش در شرایط خشکسالی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند و استمرار آن نیازمند استفاده از فناوری‌هایی است که مصرف آب، نهاده و انرژی را کنترل کنند و عملکرد تولید در واحد

به همین دلیل، تأکید مسئولان بخش کشاورزی بر تکمیل زنجیره ارزش جایگاهی بزرگی دارد و طبعاً جلوگیری از خام‌فروشی فقط به معنای احداث کارخانه ارتباط دارند و اگر سرمایه‌گذاری‌ها به پروژه‌های مولد اختصاص پیدا کنند، افزایش ظرفیت تولید می‌تواند نیاز به واردات برخی محصولات را کاهش دهد و منابع ارزی

را برای سایر نیازهای کشور آزاد کند.

رقم ۴۹۳همت سرمایه‌گذاری برای هزار و ۹۲۵ پروژه، گستره قابل توجهی از طرح‌های کشاورزی را در بر می‌گیرد و اهمیت آن فقط به تعداد پروژه‌ها محدود نمی‌شود و نوع پروژه‌ها، محل اجرای آنها، میزان اشتغال ایجادشده و مقدار تولیدی که پس از بهره‌رداری به ظرفیت کشور اضافه می‌شود، معیارهای دقیق‌تری برای ارزیابی این سرمایه‌گذاری هستند.

هزار و ۹۲۵ پروژه و ۴۹۳/۳همت سرمایه‌گذاری، در کنار افزایش ۹میلییون تنی تولید و یک میلیارد دلار صرفه‌جویی ارزی، مجموعه‌ای از ظرفیت‌های موجود در بخش کشاورزی را نشان می‌دهد و ادامه این روند به انتخاب درست تولیدکننده ایجاد کند و همزمان فرصت اشتغال در بسته‌بندی، حمل‌ونقل و توزیع را افزایش دهد.

کشاورزان یک میلیارد دلار صرفه‌جویی ارزی رقم زدند

امکان نگهداری محصول، سهم مهمی در درآمد نهایی تولیدکننده دارد.

به همین دلیل، سرمایه‌گذاری در سردخانه، انبار، صنایع تبدیلی و شبکه توزیع در کنار سرمایه‌گذاری مزرعه اهمیت دارد و کاهش ضایعات پس از برداشت نیز می‌تواند بخشی از ظرفیت تولید را که بیش‌تر در مسیر رسیدن به مصرف‌کننده از بین می‌رفت، حفظ کند.

در بخش صادرات نیز تکمیل زنجیره ارزش فرصت بیشتری برای رقابت ایجاد می‌کند و محصول فراوری‌شده معمولاً امکان ایجاد ارزش افزوده بیشتری نسبت به محصول خام دارد و بسته‌بندی، استاندارد، کیفیت و استمرار عرضه نیز در حفظ بازار خارجی نقش دارند. این مسیر برای استان‌هایی که در تولید برخی محصولات جایگاه بالایی دارند، اهمیت بیشتری دارد و خراسان شمالی نمونه‌ای از این ظرفیت است و توسعه صنایع فرآوری آب و هوا متناسب با تولیدات استان می‌تواند فاصله میان مزرعه و بازار را کوتاه‌تر کند و درآمد بیشتری در منطقه ایجاد کند. در سطح کشور نیز ۴۹۳ پروژه، همت سرمایه‌گذاری انجام‌شده برای هزار و ۹۲۵ پروژه، واتی اثر اقتصادی گسترده‌تری ایجاد می‌کند که هر پروژه با نیاز واقعی منطقه و زنجیره تولید مرتبط باشد و پروژه‌های تولیدی در کنار زیرساخت‌های آب، خاک، فراوری، نگهداری و بازار توسعه پیدا کنند.

این سرمایه‌گذاری همچنین می‌تواند زمینه اشتغال را از مرحله تولید فراتر ببرد و هر واحد کشاورزی فعال به مجموعه‌ای از خدمات نیاز دارد و توسعه خدمات فنی، تعمیرات، حمل‌ونقل، بسته‌بندی، صنایع تبدیلی و توزیع می‌تواند فرصت‌های شغلی بیشتری ایجاد کند بنابراین کشاورز فقط تولیدکننده ماده خام نیست و باید به حلقه‌ای از یک زنجیره اقتصادی تبدیل‌شود که در آن دانش، سرمایه، فناوری و بازار کنار تولید قرار می‌گیرند و ارزش نهایی محصول نیز میان حلقه‌های مختلف توزیع می‌شود. به هر روی کشاورزی وقتی سهم بیشتری در رشد تولید و امنیت غذایی کشورمان خواهد داشت که افزایش تولید با مصرف بهینه منابع، فراوری بیشتر، بازار گسترده‌تر و درآمد پایدار برای تولیدکننده همراه شود و سرمایه‌گذاری‌های جدید نیز بر همین حلقه‌ها متمرکز شوند تا هر واحد سرمایه‌پذیر ظرفیت بیشتری برای تولید و ارزش افزوده ایجاد کند.